

ישראל פלדי, צייר (1892-1979)

בבגד חג, 1960

ושל ציורי ילדים. יצירותיו של פלדי הוצגו בתערוכות ובמוזיאונים בישראל: תערוכת יחיד במוזיאון ישראל ב-1967 ותערוכה רטרופקטיבית במוזיאון תל-אביב ב-1972. פלדי, שלימד ציור, שאב את השראתו מהסתכלותו בציורי ילדים; "יותר משלימדתי את הילדים, למדתי אני מהם".

על ראשית הציור הארץ-ישראלי מספר פלדי: "אנחנו התחלנו משום דבר. לא היתה מסורת של ציור טבע או תרבות ציור. השמים – זכוכית; הארץ – סלע. על זה היינו צריכים לבנות".
(חוברת ציור ופיסול, 1975)

נולד ברוסיה, עלה לארץ-ישראל ב-1909 ולמד באקדמיה לאמנות "בצלאל". ב-1911 נסע לאירופה כדי להמשיך בלימודיו באקדמיה לאמנויות במינכן. עם שובו לימד ציור בגימנסיה "הרצליה" ורבים מציירי הארץ היו תלמידיו. בשנות העשרים היה חבר בקבוצת האמנים שכונתה "אמני ארץ-ישראל" ושהציגה בתערוכות שנערכו במגדל דוד בירושלים והיו אבן דרך בהתפתחות האמנות העברית בארץ-ישראל בתקופת היישוב. פלדי היה מן הבולטים בקבוצה, שבה היו גם ראובן רובין, ציונה תג'ר ונחום גוטמן. בציוריהם של חברי הקבוצה הושם דגש על שימוש בצבעים עזים ומורגש האור הבוהק של הארץ. הם האמינו כי דמותם של ערביי ארץ-ישראל קרובה ביותר לדמות תושבי הארץ העברים מתקופת התנ"ך והרבו לצייר דמויות מהווי הכפר הערבי. בשנות הארבעים והחמישים חל מפנה ביצירתו. בתקופה זו יצר פלדי עולם חדש ודמיוני אגב שימוש בטכניקות ובחומרים לא שגורתיים כמו חבלים, חול ופיסות אריג, שמהם יצר דמויות של חיות ויצורים מוזרים. בעבודות אלו ניכרת השפעתם של הציירים מירו וקליי, של הפולקלור המזרחי